

REPUBLIKA E KOSOVËS – PRESIDENTI
REPUBLIC OF KOSOVO – THE PRESIDENT
REPUBLIKA KOSOVA – PREDSEDNIK

**DEKRET O RATIFIKACIJI MEĐUNARODNOG
SPORAZUMA**

Na osnovu člana 18, tačka 2 Ustava Republike Kosova i člana 10 paragraf 4 Zakona Br. 04/L-052 o Međunarodnim sporazumima i člana 4, tačka 3 Zakona Br.03/L-004 o Ministarstvu Inostranih Poslova i Diplomatskoj Službi:

D e k r e t i r a m

Ratifikaciju Sporazuma o Uzajamnoj Pravnoj Pomoći u Krivičnim Pitanjima, između Vlade Republike Kosovo i Vlade Republike Italije, potpisanog u Prištini 19 juna 2013 godine, i dostavljenog Uredu Predsednice Republike Kosova 12. novembra 2013 godine.

Ratificirani Sporazum se dostavlja Skupštini Republike Kosova za informiranje, u skladu sa članom 18, tačka 3 Ustava Republike Kosova.

Ratificirani Sporazum stupa na snagu na dan objavljivanja u Službene Novine.

Br. Dekreta: DMN-020-2013

Priština, 15. novembar 2013 godine

Atifete Jahjaga
Predsednica Republike Kosova

SPORAZUM O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI

U KRIVIČNIM STVARIMA

ZAKLJUČEN IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE ITALIJE

I

VLADE REPUBLIKE KOSOVO

Vlada Republike Italije i Vlada Republike Kosovo, koje se u daljem tekstu pominju kao „Države ugovornice”,

sa željom da unaprede efikasnu saradnju između svojih zemalja u cilju sprečavanja kriminala na osnovama uzajamnog poštovanja suvereniteta, ravnopravnosti i obostrane koristi.

verujući da se taj cilj može postići putem sklapanja bilateralnog sporazuma kojim se ustanovljavaju pravila o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima

dogovorile su se o sledećem:

ČLAN I

Delokrug važenja

1. Države ugovornice, u saglasnosti sa odredbama ovog sporazuma, obavezuju se da jedna drugoj pruže najviši nivo uzajamne pravne pomoći u krivičnim stvarima.
2. Takva pomoć obuhvata:
 - (a) pronalaženje i utvrđivanje identiteta lica;
 - (b) uručenje dokumenata i evidencija koje se odnose na krivični postupak;
 - (c) pozivanje svedoka, žrtava, optuženih u krivičnom postupku i veštaka da se dobrovoljno pojave pred nadležnim organom u državi molilji;
 - (d) pribavljanje i dostavljanje dokumenata, evidencija i dokaznog materijala;
 - (e) izradu i slanje stručnih mišljenja;
 - (f) uzimanje svedočenja ili izjava od lica;
 - (g) obavljanje saslušanja;

- (h) prebacivanje pritvorenih lica radi njihovog svedočenja ili učešća u drugim procesnim radnjama;
 - (i) vršenje poslova sudske inspekcije ili ispitivanje lokacija ili stvari;
 - (j) sprovođenje istrage, pretresa, zamrzavanja imovine i zaplene;
 - (k) konfiskovanje dobiti od kriminala i stvari povezanih sa izvršenjem krivičnog dela;
 - (l) obaveštavanje o ishodu krivičnog postupka i dostavljanje krivičnih presuda i informacija iz sudskih evidencija;
 - (m) razmenu informacija o zakonima; i
 - (n) svaki drugi vid pomoći koji nije suprotan zakonima zamoljene države.
3. Ovaj Sporazum ne primenjuje se na:
- (a) izvršenje naloga za hapšenje i drugih mera ograničenja lične slobode;
 - (b) izručenje bilo kojeg lica;
 - (c) izvršenje krivičnih presuda donetih u državi molilji;
 - (d) prebacivanje osuđenog lica za potrebe služenja kazne zatvora; i
 - (e) transfer krivičnog postupka.

ČLAN 2

Načelo dvostruke inkriminisanosti

1. Pravna pomoć može da se pruži i onda kad delo zbog koje se traži ne predstavlja krivično delo u zamoljenoj državi.
2. Međutim, kad se zamolnica odnosi na obavljanje pretresa, zaplene, konfiskacije imovine i druge radnje koje zadiru u osnovna prava čoveka ili su invazivne u smislu lokacije ili stvari, pomoć će se pružiti samo ako se delo za koje se ta radnja traži smatra krivičnim delom i prema zakonima zamoljene države.

ČLAN 3

Odbijanje ili odlaganje pomoći

1. Zamoljena država može da odbije da pruži traženu pomoć, u celosti ili delimično, u sledećim slučajevima:
 - (a) zamolnica je u suprotnosti sa domaćim zakonima ili nije u skladu sa odredbama ovog sporazuma;
 - (b) zamolnica se odnosi na krivično delo političke prirode ili na krivično delo povezano sa političkim krivičnim delom. U tom smislu sledeća dela neće se smatrati političkim krivičnim delom:
 - i) ubistvo ili bilo koje drugo krivično delo protiv života, fizičkog integriteta ili slobode šefa države ili vlade ili nekog člana njegove ili njene porodice;

ii) terorističko delo i bilo koje drugo krivično delo koje se ne smatra političkim krivičnim delom prema bilo kojem međunarodnom ugovoru, konvenciji ili sporazumu čije su članice obe države;

- (c) zamolnica se odnosi na isključivo vojno krivično delo prema zakonima države molilje;
- (d) krivično delo za koje je podneta zamolnica u državi molilji kažnjava se vrstom kazne koja je zabranjena zakonima zamoljene države;
- (e) ima dovoljno osnova da se veruje da je zamolnica podneta radi istrage, krivičnog gonjenja, kažnjavanja ili drugih vrsta radnji protiv nekog lica zbog rase, pola, vere, nacionalnosti ili političkog mišljenja tog lica, ili da dato lice neće imati nepristrasno suđenje iz bilo kojeg od navedenih razloga;
- (f) kad je zamoljena država već pokrenula krivični postupak protiv istog lica ili je već donela konačnu presudu istom licu za isto krivično delo navedeno u zamolnici za pružanje pravne pomoći;
- (g) smatra da bi postupanje po zamolnici moglo da ugrozi njen suverenitet, bezbednost, javni red ili neki drugi bitni državni interes ili da proizvede posledice koje su suprotne osnovnim načelima domaćeg prava.

2. Zamoljena država može da odloži postupanje po zamolnici ako bi izvršenje zamolnice značilo uplitanje u neki tekući krivični postupak u zamoljenoj državi.

3. Pre nego što odbije zamolnicu ili odloži postupanje po istoj, zamoljena država ima opciju da razmotri da li pomoć može da se pruži pod određenim uslovima. U tom smislu, centralni organi obeju država određeni shodno članu 4. ovog sporazuma obaviće uzajamne konsultacije i, ako država molilja prihvati takvu uslovnu pomoć, zahtev će se izvršiti u skladu sa dogovorenim modalitetima.

4. Kad zamoljena država odbije ili odloži pravnu pomoć, napismeno će da obavesti državu molilju o razlozima svog odbijanja ili odlaganja.

ČLAN 4

Centralni organi

1. Za potrebe ovog sporazuma, zahteve za pravnu pomoć dostavljaju centralni organi koje za ovaj zadatak odrede Države ugovornice. Centralni organi imaju neposrednu međusobnu komunikaciju u vezi sa sprovođenjem odredaba ovog sporazuma.

2. Centralni organ za Republiku Italiju je Ministarstvo pravde [Ministero della Giustizia] a za Republiku Kosovo je Ministarstvo pravde (Ministria e Drejtësisë).

3. Svaka Država ugovornica saopštiće preko diplomatskih kanala drugoj strani svaku promenu svog imenovanog centralnog organa.

4. Centralni organi će neposredno međusobno saradivati i, na zahtev, davati informacije o statusu podnetih zamolnica u primeni ovog sporazuma.

ČLAN 5

Forma i sadržina zamolnice

1. Zamolnica je u pisanom obliku i mora da nosi potpis ili pečat organa koji je podnosi u skladu sa domaćim zakonima države molilje.
2. Zamolnica mora da sadrži sledeće:
 - (a) naziv nadležnog organa koji sprovodi istragu ili krivični postupak u vezi sa kojima je podnet zahtev;
 - (b) opis činjeničnog stanja datog predmeta, uključujući vreme i mesto izvršenja krivičnog dela i nanetu štetu i njegovu pravnu kvalifikaciju;
 - (c) navođenje zakonskih odredbi koje se primenjuju na dati predmet, uključujući odredbe o zastarevanju i zaprećenju kazni;
 - (d) opis traženog čina saradnje;
 - (e) navođenje roka u kojem treba da se izvrši zahtev, u slučaju dokazane hitnosti;
 - (f) navođenje lica koja treba da se ovlaste da bi bila prisutna kod izvršenja zahteva, u skladu sa narednim članom 6. stav 3;
 - (g) informacije o pravu na troškove i naknade izdataka lica određenog da dode u državu molilju radi uzimanja dokaza, u skladu sa daljim članom 10. stav 3;
 - (h) sve potrebne informacije za uzimanje dokaza putem video-konferencije, u skladu sa daljim članom 14. stav 5.
3. U meri u kojoj je to potrebno i moguće, zamolnica treba da sadrži i sledeće podatke:
 - (a) informacije o identitetu lica protiv kojih se vodi istraga ili krivični postupak;
 - (b) informacije o identitetu lica koje treba da se prepozna ili nađe i o mestu na kojem bi to lice moglo da bude;
 - (c) informacije o identitetu i prebivalištu lica kojem treba izvršiti uručenje i njegov ili njen status u odnosu na postupak, kao i način na koji treba obaviti uručenje;
 - (d) informacije o identitetu i prebivalištu lica od kojeg treba da se uzme svedočenje ili neka druga izjava;
 - (e) lokaciju i opis mesta ili stvari koje treba proveriti ili pregledati;
 - (f) lokaciju i opis mesta ili stvari koje treba pretražiti i navođenje stvari koje treba zapleniti ili konfiskovati;
 - (g) navođenje neke posebne procedure koja se traži za izvršenje zahteva i razloge iz kojih se ista traži;
 - (h) navođenje bilo kakvog zahteva za čuvanje poverljivosti;
 - (i) sve druge informacije koje mogu da olakšaju izvršenje zahteva.
4. Ako zamoljena država smatra da sadržina zamolnice nije dovoljna da zadovolji uslove iz ovog sporazuma, ona ima na raspolaganju opciju da zatraži dodatne informacije.
5. Uz zamolnicu za pružanje pravne pomoći i prateće dokumente dostavljene na osnovu ovog člana treba da se prilože prevodi na jezik zamoljene države, to jest, na albanski ili srpski jezik za Republiku Kosovo i na italijanski jezik za Republiku Italiju.

6. Zamolnica za pružanje pravne pomoći prosledena preko centralnih organa navedenih u ranijem članu 4. može da se preliminarno pošalje nekim sredstvom brze komunikacije kao što su teleks, faks i elektronska pošta. U tom slučaju formalna zamolnica mora da pristigne u roku od narednih trideset dana ili će u suprotnom zamolnica da bude otkazana.

ČLAN 6

Postupanje po zamolnici

1. Zamoljena država bez odlaganja postupa po zamolnici u skladu sa svojim domaćim zakonima. U tom cilju, pravosudni organ zamoljene države izdaje sudski poziv za dolazak na sud, nalog za pretres, naređuje odnosnu zaplenu ili konfiskaciju ili bilo koju drugu radnju potrebnu za postupanje po zamolnici.
2. Pod uslovom da nije u suprotnosti sa njenim domaćim zakonima, zamoljena država postupa po zamolnici u skladu sa modalitetima koje je zatražila država molilja.
3. Pod uslovom da nije suprotno njenim domaćim zakonima, zamoljena država može da ovlasti lica navedena u zamolnici za pružanje pravne pomoći da prisustvuju postupku po istoj. U tom cilju, zamoljena država bez odlaganja obaveštava državu molilju o datumu i mestu postupanja po zamolnici. Lica koja su ovlašćena mogu, preko nadležnih organa zamoljene države, da postavljaju pitanja koja su od značaja za radnju pravne pomoći, da neposredno pribave – u toku uzimanja dokaza, svaki dokument koji je relevantan za dati dokaz, ili da zatraže da se obavljaju druge istražne radnje koje su ipak u vezi sa prethodnim radnjama.
4. Zamoljena država obaveštava bez odlaganja državu molilju o ishodu postupanja po zamolnici. Ako tražena pomoć ne može da se pruži, zamoljena država će o tome bez odlaganja obavestiti državu molilju i da navede razloge iz kojih to nije bilo moguće.
5. Ako se lice u vezi sa kojim treba da se postupi po zamolnici za pružanje pravne pomoći pozove na neki imunitet, privilegiju, pravo ili nesposobnost shodno domaćim zakonima zamoljene države, o datom pitanju odluku donosi nadležni organ zamoljene države pre postupanja po zamolnici, a o donetoj odluci obaveštava državu molilju preko centralnih organa. Ako se lice pozove na neki imunitet, privilegiju, pravo ili nesposobnost u skladu sa domaćim zakonima države molilje, takvo pozivanje se saopštava preko centralnih organa da bi nadležni organ države molilje mogao da odluči o tome.

ČLAN 7

Potruga za licima

U skladu sa odredbama ovog sporazuma, zamoljena država će preduzeti sve potrebne mere da pronade lica navedena u zamolnici za pravnu pomoć za koja se veruje da se nalaze na njenoj teritoriji.

ČLAN 8

Sudski poziv i uručenje dokumenata

1. Zamoljena država uručuje sudski poziv i dokumente koje pošalje država molilja u skladu sa svojim domaćim zakonima.

2. Nakon što izvrši uručenje, zamoljena država će da dostavi državi molilji potvrdu o dokazu uručenja na kojem je potpis ili pečat organa koji je izvršio uručenje, i da navede datum, vreme, mesto i način uručenja, kao i lice kojem su uručeni dokumenti. Ako nije izvršeno uručenje, zamoljena država obaveštava bez odlaganja državu molilju i saopštava razloge zbog kojih nije došlo do uručenja.

3. Zamolnica za uručenje poziva za dolazak na sud podnosi se zamoljenoj državi u roku utvrđenom u stavu 2 člana 10.

4. Sudski poziv i uručeni dokumenti ne mogu da prate bilo kakve pretnje ili mere kojima se prinudno obezbeđuje prisustvo u slučaju nedolaska na sud po pozivu.

ČLAN 9

Pribavljanje dokaza u zamoljenoj državi

1. Zamoljena država, u skladu sa svojim domaćim zakonima, obavlja uzimanje iskaza od svedoka i žrtava i izjava od lica protiv kojih se vodi istražni ili krivični postupak, od veštaka ili drugih lica, a pored toga pribavlja evidencije, dokumente i sav drugi dokazni materijal naveden u zamolnici za pružanje pravne pomoći i dostavlja ih državi molilji.

2. Zamoljena država obaveštava bez odlaganja državu molilju o datumu i mestu kada i gde će biti preduzete radnje uzimanja dokaza navedene u prethodnom stavu, kao i za potrebe stava 3 člana 6. Ako bude potrebe za time, centralni organi će se međusobno posavetovati da bi odredili datum koji je prihvatljiv za obe države.

3. Lice koje je navedeno za davanje izjava ima opciju da odbije davanje izjave kad to dopuštaju zakoni zamoljene države ili države molilje; u tom smislu, država molilja mora da to izričito navede u zamolnici.

4. Zamoljena država dopustiće prisustvo branioca lica određenog za davanje izjave kad god je to propisano u zakonima države molilje i nije u suprotnosti sa zakonima zamoljene države.

5. Dokumenti i drugi dokazni materijal koji navede lice određeno za davanje izjave mogu da se pribave i dozvoljeni su kao dokazni materijal u državi molilji u skladu sa zakonima te države.

ČLAN 10

Pojavljivanje pred organima pravosuda države molilje

1. Zamoljena država, na zahtev države molilje, odrediće jedno lice da se pojavi pred nadležnim organom na teritoriji države molilje da bi bilo saslušano, da bi dalo iskaz ili neku drugu izjavu, ili da bi dalo iskaz u svojstvu veštaka, ili da bi sprovelo neku drugu procesnu

radnju. Zamoljena država obaveštava bez odlaganja državu molilju da li dato lice može da pristupi sudu.

2. Država molilja dostavlja zamoljenoj državi zamolnicu za uručenje poziva da se pojavi pred nekim organom na teritoriji države molilje najmanje šezdeset dana pre dana određenog za dolazak, osim ukoliko se država molilja saglasi sa nekim kraćim rokom u hitnim slučajevima.

3. Država molilja navodi u svojoj zamolnici iznos bilo kakvog prava na troškove i naknade izdataka lica na koje određeno lice ima pravo, u skladu sa članom 5. stav 2. tačka (g).

ČLAN II

Garancije i načelo specijaliteta

1. Lice koje se nalazi na teritoriji države molilje u skladu sa prethodnim članom 10:
 - (a) ne može da bude podvrgnuto istražnom postupku od strane države molilje, niti krivično gonjeno, suđeno ili podvrgnuto bilo kojoj drugoj meri lišavanja slobode u odnosu na krivična dela izvršena pre ulaska na teritoriju rečene države;
 - (b) neće biti obavezno da daje iskaz ni druge izjave, niti da učestvuje ili bude deo bilo koje radnje koja je od značaja za neki drugi postupak osim za postupak naveden u zamolnici, osim ukoliko zamoljena država i određeno lice daju svoju saglasnost za to.
2. Stav 1 ovog člana neće više imati pravno dejstvo ako lice navedeno u tom stavu:
 - (a) ne napusti teritoriju države molilje u roku od trideset dana od trenutka kad je zvanično obavješteno da njegovo ili njeno prisustvo nije više neophodno. Taj rok ne pokriva ono vreme u toku kojeg rečeno lice nije napustilo teritoriju države molilje iz razloga koji su bili izvan njegove ili njene kontrole;
 - (b) dobrovoljno se vrati na teritoriju države molilje nakon što ju je bilo napustilo.
3. Lice koje se ne pojavi na sudu shodno uručenom sudskom pozivu predatom u skladu sa odredbama ovog sporazuma, ili koje odbije davanje izjave ili odbije učešće u drugim procesnim radnjama u skladu sa članom 9. ili 10. ovog sporazuma, neće biti podvrgnuto bilo kakvoj meri prinude niti meri lišavanja slobode, uključujući prisilno privođenje na sud zbog svog nedolaska ili odbijanja da dođe na sud. Na zahtev, mogu da budu primenjene druge sankcije različite prirode koje propisuju zakoni zamoljene države za slične okolnosti.
4. Svedok ili veštak koji je saslušan u skladu sa članovima 9. i 10. je ipak odgovoran za sadržinu svog iskaza ili svog stručnog nalaza odnosno za bilo kakvo ponašanje koje se u krivičnom pravu smatra za krivično delo izvršeno u toku prisustva na sudu, shodno odnosnim zakonima kako zamoljene države tako i države molilje, a koje podleže odnosnim jurisdikcijama i jedne i druge države kao čin krivičnog dela.

ČLAN 12

Zaštita žrtava, svedoka i drugih stranaka koje učestvuju u krivičnom postupku

Kad je to neophodno, ili kad je potrebno za obezbeđenje rezultata istrage i propisnog sprovođenja pravde, obe države će usvojiti mere propisane u svojim domaćim zakonima za zaštitu žrtava, svedoka i drugih stranaka koje učestvuju u krivičnom postupku u odnosu na krivična dela i zatražene radnje na pružanju pomoći.

ČLAN 13

Pojavljivanje putem video-konferencije

1. Ako se neko lice nalazi na teritoriji zamoljene države i treba da se sasluša kao svedok ili veštak pred nadležnim organom države molilje, ta država može zatražiti da se to lice pojavi putem video-konferencije u skladu sa odredbama ovog člana, ako dokaže da bi bilo neprimereno ili nemoguće da se to lice pojavi dobrovoljno na njenoj teritoriji.
2. Pojavljivanje putem video-konferencije može da se zatraži i za ispitivanje lica protiv kojeg je pokrenuta istraga ili krivični postupak odnosno za njegovo ili njeno učešće na saslušanju, ako se to lice saglasi sa time a to nije u suprotnosti sa domaćim zakonima obeju država. U tom slučaju, braniocu lica koje se pojavilo putem video-konferencije mora da se dozvoli prisutnost na mestu na kojem se nalazi to lice u zamoljenoj državi ili pred sudskim organom države molilje, a braniocu mora da se omogući komunikacija na daljinu sa licem kojem pruža pomoć uz poštovanje poverljivosti njihove komunikacije.
3. Pojavljivanje putem video-konferencije mora da se obavi uvek kad je lice koje treba da se ispita ili sasluša pritvoreno na teritoriji zamoljene države.
4. Zamoljena država će da ovlasti pojavljivanje putem video-konferencije pod uslovom da poseduje tehnička sredstva da to realizuje.
5. Zamolnica za pojavljivanje putem video-konferencije mora da navede, pored podataka propisanih u članu 5, još i razloge zbog kojih je neprimereno ili nemoguće za lice koje nije u pritvoru a koje treba da se ispita ili sasluša, da bude lično prisutno u državi molilji, kao i da navede nadležni organ i lica kojima se daje izjava.
6. Nadležni organ zamoljene države ovlastiće pojavljivanje odnosnog lica u skladu sa svojim domaćim zakonima.
7. Kad je reč o pojavljivanju putem video-konferencije, važe sledeće odredbe:
 - (a) nadležni organi iz obe države biće prisutni u toku uzimanja dokaza, ako je potrebno uz pomoć prevodioca. Nadležni organ zamoljene države obaviće utvrđivanje identiteta lica koje prisustvuje i postaraće se da se ta radnja obavi u skladu sa domaćim zakonima te države. Ako nadležni organ zamoljene države oceni da prilikom uzimanja iskaza nisu ispoštovana osnovna načela domaćih zakona njegove države, on će bez odlaganja da preduzme sve potrebne mere tako da ova radnja bude izvršena u skladu sa tim načelima;
 - (b) nadležni organi iz obe države zajednički će se dogovoriti o merama zaštite za pomenuto lice, ako to bude potrebno;

- (c) na zahtev države molilje ili lica koje se pojavilo, zamoljena država će tom licu obezbediti prevodioca, ako to bude potrebno;
- (d) lice navedeno da daje izjavu ima opciju da odbije davanje izjave kad to dopuštaju zakoni zamoljene države ili države molilje.

8. Osim u slučaju propisanom u ranijoj tački (b), nadležni organ zamoljene države na kraju prisustva sačinjava zvaničnu belešku u kojoj će da navede datum i mesto prisustva, detalje o identitetu i svojstvu svih drugih lica koja su učestvovala u radnji, kao i tehničke uslove pod kojima se izvelo uzimanje dokaza. Izvorni primerak tog zapisnika nadležni organ zamoljene države odmah šalje nadležnom organu države molilje, preko njihovih odnosnih centralnih organa određenih shodno članu 4.

9. Troškovi koje je imala zamoljena država da organizuje video-konferenciju nadoknadije država molilja, osim ukoliko se zamoljena država odrekne te naknade u celosti ili delimično.

10. Zamoljena država može da dopusti korišćenje tehnologije za video-konferenciju i u druge svrhe osim onih koje su navedene u prethodnim stavovima 1 i 2, između ostalog da time omogući prepoznavanje lica i stvari, kao i za sučeljavanje.

ČLAN 14

Privremeno prebacivanje lica u pritvoru

1. Kada u skladu sa članom 14, stav 4, video-konferencija nije moguća, zamoljena država ima na raspolaganju opciju da na zahtev države molilje privremeno prebaci u državu molilju lice koje je u pritvoru na njenoj teritoriji i time omogući da se to lice pojavi pred nadležnim organom gde će biti saslušano, ili dati svoj iskaz ili drugu vrstu izjave, ili učestvovati u drugim procesnim radnjama, pod uslovom da je to lice dalo svoju saglasnost i da su dve zemlje odranije zaključile pisani sporazum o prebacivanju i uslovima za prebacivanje.

2. Privremeno prebacivanje lica može da se obavi pod ovim uslovima:

- (a) da to ne ometa istragu ili krivični postupak koji se vode u zamoljenoj državi u kojima isto lice mora da učestvuje;
- (b) da lice koje u ovu svrhu bude prebačeno država molilja zadrži u pritvoru.

3. Vreme provedeno u pritvoru u državi molilji računa se u ukupno služenje kazne zatvora izrečene u zamoljenoj državi.

4. Kad za izvršenje privremenog prebacivanja mora da se pređe preko teritorije neke treće države, država molilja prema potrebi dostavlja nadležnom organu te treće države zamolnicu za odobrenje tranzita i blagovremeno obavestava zamoljenu državu o ishodu tog zahteva, uz dostavljanje odnosne dokumentacije.

5. Odmah posle završene radnje iz stava 1. ovog člana, ili odmah po isteku nekog drugog roka o kojem su se izričito dogovorili centralni organi obeju država, država molilja vraća prebačeno lice nazad.

6. Licu koje se privremeno prebacuje u skladu sa ovim članom biće, prema prilici, date garancije navedene u članu 11.

7. U slučaju postojanja važnih i materijalnih osnova, zamoljena država može da odbije da izvrši privremeno prebacivanje lica.

ČLAN 15

Dostavljanje službenih ili javnih dokumenata

1. Na zahtev, zamoljena država dostavlja državi molilji originale ili overene kopije evidencija ili dokumenata iz državnih službi ili javnih organa koji su dostupni za javnost.
2. Zamoljena država može da obezbedi originale ili overene kopije evidencija ili dokumenata iz državnih službi ili javnih organa koji nisu dostupni za javnost, u istoj meri i pod istim uslovima pod kojima bi takve kopije bile dostupne pravosudnim organima ili organima za sprovođenje zakona zamoljene države. Zamoljena država ima diskreciono pravo da odbije takav zahtev, u celosti ili delimično.

ČLAN 16

Dostavljanje dokumenata, evidencija ili stvari

1. Kad se zamolnica za pružanje pravne pomoći odnosi na dostavljanje drugih dokumenata ili evidencija osim onih koji su navedenu u prethodnom članu 15, zamoljena država može da dostavi njihove originale ili overene kopije. Međutim, kad god država molilja izričito zatraži dostavljanje originalnih spisa, zamoljena država će da se povinuje tom zahtevu u meri u kojoj je to moguće.
2. Pod uslovom da to nije u suprotnosti sa zakonima zamoljene države, dokumenti i drugi materijal koji treba da se dostavi državi molilji u skladu sa ovim članom treba da bude overen u skladu sa modalitetima koje zahteva država molilja, u nameri da bi isti bili prihvatljivi prema zakonima te države.
3. Originali dokumenata i evidencija kao i stvari koje su dostavljene državi molilji moraju da budu vraćeni zamoljenoj državi čim to bude moguće, kad god to ona zatraži.

ČLAN 17

Pretresanje, zaplenu i konfiskovanje

1. Zamoljena država, na zahtev države molilje, vrši proveru ili istragu koja je zatražena da bi se utvrdilo da li se bilo koja dobit ostvarena krivičnim delom ili neka stvar povezana sa krivičnim delom nalazi na njenoj teritoriji i obavestiće državu molilju o ishodu njenog traženja. Prilikom sačinjavanja ovakvog zahteva, država molilja saopštava zamoljenoj državi razloge i osnove zbog kojih smatra da bi na teritoriji ove druge mogli da se nađu bilo koja kriminalna dobit ili stvar povezana sa krivičnim delom.
2. Kad bude otkriven trag kriminalne dobiti ili stvari povezane sa krivičnim delom, shodno stavu 1 ovog člana, zamoljena država će na zahtev države molilje da preduzme bilo koju potrebnu meru propisanu u njenim domaćim zakonima za zamrzavanje imovine, zaplenu ili konfiskovanje takve kriminalne dobiti ili stvari povezane sa krivičnim delom, u skladu sa članom 6. ovog sporazuma.

3. Na zahtev države molilje, zamoljena država dostavlja državi molilji, u celosti ili delimično, svaku dobit ostvarenu kriminalom i sve stvari povezane sa krivičnim delom, kao i sav novac dobijen od prodaje takvih stvari, pod uslovima o kojima su se dve države dogovorile.

4. Prilikom primene ovog člana, moraju da se poštuju sva prava zamoljene države ili trećih strana na takvu dobit ostvarenu kriminalom ili stvari povezane sa krivičnim delom.

ČLAN 18

Otkrivanje bankarskih i finansijskih podataka

1. Na zahtev države molilje, zamoljena država bez odlaganja utvrđuje da li je neko određeno fizičko ili pravno lice koje je osumnjičeno ili optuženo za neko krivično delo vlasnik jednog ili više bankarskih računa u bilo kojoj banci koja se nalazi na njenoj teritoriji i dostaviće državi molilji relevantne informacije, uključujući informacije koje se odnose na identitet pojedinaca ovlašćenih da koriste takve račune, mesta na kojima se nalaze i transakcije sa kojima su ti pojedinci povezani.

2. Zahtev iz stava 1 ovog člana može da se odnosi i na druge finansijske institucije osim banaka.

3. Zamoljena država obaveštava bez odlaganja državu molilju o ishodu njenog zahteva.

4. Pomoć navedena u ovom članu ne može da se odbije iz razloga čuvanja bankarske tajne.

ČLAN 19

Kompatibilnost sa drugim instrumentima za saradnju i uzajamnu pomoć

1. Odredbe ovog sporazuma nemaju uticaja na bilo koje priznato pravo ili obavezu koje su preuzele jedna ili druga država putem potpisivanja drugih međunarodnih sporazuma.

2. Ovaj Sporazum ne sprečava države potpisnice da sebi obezbede druge vidove pravne saradnje ili pomoći na osnovu posebnih sporazuma, aranžmana ili zajedničke prakse, ako su isti u skladu sa njihovim odnosnim pravnim sistemima. U tom smislu, pravna pomoć može da se zatraži i:

(a) za osnivanje zajedničkih istražnih timova koji će da deluju na teritorijama obeju država da bi omogućili sprovođenje istrage ili krivičnog postupka povezanih sa krivičnim delima koja se odnose na obe države;

(b) za obavljanje kontrolisanih isporuka na teritoriji zamoljene države;

(c) za pomoć policijskim službenicima države molilje za vršenje tajnih radnji na teritoriji zamoljene države;

(d) za posmatranje, praćenje i proveru lica osumnjičenih za učešće u izvršenju teških krivičnih dela na teritoriji zamoljene države a uz angažovanje policijskih službenika države molilje.

3. U pogledu radnji za pružanje pomoći iz stava 2 ovog člana, važe sledeće odredbe:

- (a) pomoć se daje pod uslovom da ponašanje zbog kojeg je tražena predstavlja krivično delo prema zakonima obeju država, shodno stavu 2 člana 2;
- (b) zamolnicu za pružanje pomoći razmatra i o njoj odlučuje nadležni organ zamoljene države za svaki slučaj posebno u skladu sa svojim domaćim zakonima i odredbama ovog sporazuma;
- (c) organ tužilaštva države molilje i nadležni organ zamoljene države preliminarno se zajedno i direktno dogovaraju o svim detaljima predmetne radnje, uključujući organizovanje te radnje, koje operativne procedure treba primeniti, ko će u njima da učestvuje i u kojem svojstvu, sve posebne uslove koje treba ispoštovati i koliko dugo će neka radnja da traje. Ti aranžmani se saopštavaju centralnim organima određenim u skladu sa članom 4, samo u meri i na način u kojima saopštene informacije neće da ugroze tajnost operacije i bezbednost ljudi uključenih u operaciju;
- (d) radnja na pružanju pomoći obavlja se u skladu sa postupkom koji propisuju zakoni zamoljene države i pod nadzorom i vođenjem nadležnog organa te države;
- (e) pored osnova navedenih i članu 3, zamoljena država može još da odbije da pruži pravnu pomoć zbog prirode ili male težine krivičnog dela, ili na osnovu drugih opravdanih razloga, o kojima će da obavesti državu molilju.

ČLAN 20

Razmena informacija o krivičnom postupku

Zamoljena država dostavlja državi molilji, za potrebe krivičnog postupka na kojem se zasniva zamolnica za pružanje pravne pomoći, informacije o krivičnom postupku, ranijim krivičnim presudama i izrečenim kaznama zatvora u svojoj zemlji protiv građana države molilje.

ČLAN 21

Razmena informacija o zakonima

Države će na zahtev da razmenjuju informacije o zakonima koji su na snazi odnosno koji su bili na snazi, i o sudskoj praksi koja se primenjuje u njihovoj zemlji u vezi sa sprovođenjem ovog sporazuma.

ČLAN 22

Dostavljanje presuda i potvrda iz krivičnih evidencija

1. Kad zamoljena država dostavi neku krivičnu presudu, ona će da dostavi i informacije o sudskom postupku vođenom pre presude, ako to zatraži država molilja.
2. Potvrde iz krivičnih evidencija koje su potrebne pravosudnim organima države molilje za potrebe vođenja krivičnog postupka biće dostavljene toj državi ako mogu da se izdaju pod istim okolnostima i pravosudnim organima zamoljene države.

ČLAN 23

Oslobađanje od obaveze legalizacije i odredba o punovažnosti dokumenata i evidencija

Za dokumente i evidencije predane u skladu sa ovim Sporazumom nije obavezna nikakva legalizacija, overa ili potvrda verodostojnosti i isti su u potpunosti dopušteni kao dokazi u državi molilji.

ČLAN 24

Čuvanje poverljivosti

1. Zamoljena država u radu na zamolnici za pružanje pravne pomoći postupa uz čuvanje poverljivosti, uključujući za njenu sadržinu, prateće dokumente i sve druge dokumente primljene ili pribavljene u roku postupka po istoj, ako država molilja to zatraži. Ako ne može da se postupi po zamolnici bez kršenja te poverljivosti, zamoljena država o tome obaveštava državu molilju, koja će da odluči da li bez obzira na to njen zahtev ipak treba da se izvrši.
2. Država molilja tretira kao poverljive sve informacije ili dokaze koje je dostavila zamoljena država, ako ona to zatraži.

ČLAN 25

Troškovi i izdaci

1. Zamoljena država snosi troškove i izdatke u vezi sa izvršenjem zamolnice za pružanje pravne pomoći. Međutim, država molilja snosi sledeće troškove:
 - (a) troškove puta i boravka u zamoljenoj državi za lica navedena u članu 6, stav 3;
 - (b) dodatke i putne i boravišne troškove u državi molilji za lica navedena u članu 10;
 - (c) troškove nastale u postupanju po zamolnici navedene u članu 12;
 - (d) troškove nastale za svrhe navedene u članu 13;
 - (e) troškove za video-konferencije, što ne utiče na važenje člana 14, stav 9;
 - (f) troškove i honorare za veštake;
 - (g) troškove i honorare za usmeno prevođenje i prevod materijala i cenu prepisa;
 - (h) cenu za skladištenje i primopredaju zaplenjenih stvari.
2. Ako je očigledno da bi postupanje po zamolnici bilo praćeno neuobičajeno visokim troškovima, države će se posavetovati u cilju dogovora o uslovima pod kojima će se postupiti po zamolnici i kriterijumima za podelu relevantnih troškova.

ČLAN 26

Rešavanje sporova

1. Svaki spor koji bi mogao da nastane u vezi sa tumačenjem ili primenom ovog sporazuma biće rešen putem konsultacija između centralnih organa.
2. Ukoliko ne dođe do dogovora, spor će se rešiti putem konsultacija obavljenih preko diplomatskih kanala.

ČLAN 27

Stupanje na snagu, amandmani na Ugovor i raskid Ugovora

1. Ovaj Sporazum stupa na snagu na datum prijema drugog po redu obaveštenja kojima je svaka Država ugovornica zvanično saopštila drugoj Državi ugovornici, preko diplomatskih kanala, da je završena njen unutrašnji postupak potvrđivanja.
2. Ovaj Sporazum može u svakom trenutku da bude izmenjen i dopunjen pisanim dogovorom između Država ugovornica. Svaka takva izmena i dopuna stupa na snagu saglasno postupku utvrđenom u stavu 1 ovog člana i čini deo ovog sporazuma.
3. Ovaj Sporazum zaključuje se na neodređeno vreme. Svaka Država ugovornica može u svakom trenutku da se povuče iz ovog sporazuma uz slanje pisanog obaveštenja o tome drugoj Državi ugovornici diplomatskim kanalima. Raskid Sporazuma stupa na snagu šest meseci od dana rečenog obaveštenja. Prestanak važenja ovog sporazuma nema uticaja na postupke koji su bili započeti pre raskida Sporazuma.
4. Ovaj Sporazum se primenjuje na sve zahteve podnete posle njegovog stupanja na snagu, čak i kada su predmetna krivična dela bila izvršena pre stupanja na snagu ovog sporazuma.

U POTVRDU NAVEDENOG, potpisnici sporazuma sa propisno dobijenim ovlašćenjima od svojih vlada potpisali su ovaj Sporazum.

URADENO u Pristini, 19 Juna 2013, u dva primerka na albanskom, srpskom, italijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su sve jezičke verzije jednako verodostojne.

U slučaju bilo kakvog neslaganja u tumačenju, merodavan je tekst u engleskoj verziji.

Za Vladu
Republike Kosovo

Za Vladu
Republike Italije